

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 16 noiembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2018, în privința inculpaților

*Vazhinskiy Alexey, născut la
XX XXX XXX, originar și locuitor al or. XXXX, str-la X.
XXXX XX ,ap. XX, XXXXX, cetățean al Federației Ruse,
fără antecedente penale;*

*Vazhynskyi Serhii, născut la
XX XXXX XXXX, originar și locuitor al or. XXXXX, str.
XXXXX X, ap. XX, XXXX, cetățean al Ucrainei, fără
antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 07.06.2017 – 16.11.2017,
instanța de apel: 07.12.2017 – 25.04.2018,
instanța de recurs: 10.07.2018 – 15.08.2018.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 16 noiembrie 2017, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Vazhinskiy Alexey a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), (3), 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 2 ani.

Vazhynskiy Serhii a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), (3), 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 3 ani.

De la inculpați s-au încasat, în mod solidar, în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 2093 lei.

Corpurile delictive - sacou din materiale sintetice pentru fete – 61 bucăți, bluze din materiale sintetice pentru fete - 159 bucăți, sacou din materiale sintetice pentru fete - 2 bucăți, pantaloni pentru copii „Fyjiayi” din materiale textile - 63 bucăți, rochii din materiale sintetice pentru fete - 55 bucăți, cardigan din materiale sintetice pentru fete - 9 bucăți, pantaloni pentru fete din țesătură denim - 20 bucăți, ansambluri pentru fete (bluză, jeletă) - 50 bucăți, fuste pentru fete din materiale sintetice - 41 bucăți, ceai „Lipton” - 180 bucăți a câte 100 gr., ceai „Prințesa Nuri” - 190 bucăți a câte 25 pliculețe, ceai „Lipton” - 156 bucăți a câte 50 pliculețe, ceai „Lipton” - 600 bucăți a câte 25 pliculețe, cafea „Nescafe clasic” - 120 bucăți a câte 100 gr., cafea „Nescafe Espresso” - 119 bucăți a câte 120 gr., cafea „Nescafe Espresso” - 55 bucăți a câte 60 gr., cafea „Nescafe clasic” - 1680 bucăți a câte 50 gr., cafea măcinată - 228 bucăți a câte 500 gr., cafea măcinată „Fort” - 60 bucăți a câte 250 gr., cafea „Ciornaia Carta” - 54 bucăți a câte 285 gr., cafea „Ciornaia Carta Gold” - 66 bucăți a câte 285gr., cafea „Ciornaia Carta Exclusiv” - 64 bucăți a câte 285 gr., cafea „Ciornaia Carta Gold” a câte 500 gr., cafea „Ciornaia Carta Cold” - 93 bucăți a câte 400 gr., cafea „Carta Exclusiv” - 10 bucăți a câte 150 gr., cafea cremă - 166 bucăți a câte 200 gr., „Țicorii” - 2044 bucăți, sos ketchup „Torcin” - 1015 bucăți a câte 300 gr., maioneză - 500 bucăți a câte 350 gr., condimente „Mivina” - 1040 bucăți a câte 160 gr., au fost confiscate în folosul statului.

Mijlocul de transport „Mercedes-Benz 313 CDI”, n.î. XXXXX, a fost restituit proprietarului.

2. Instanța de fond a constatat că la 03 august 2017, cetățeanul Federației Ruse Vazhinskiy A., urmărind scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin contrabandă, a mărfurilor în proporții deosebit de mari, împreună și de comun acord cu cetățeanul Ucrainei Vazhynskiy S., ambii activând în calitate de organizatori și autori, fiind în complicitate cu alte persoane neidentificate la moment, deplasându-se împreună cu mijlocului de transport „Mercedes 313 CDI”, n.î. XXXXX, s-au prezentat în zona de control vamal a Postului vamal internațional de frontieră Otaci (postul 1120), situat în or. Otaci, unde, fără a declara controlului vamal, au introdus pe teritoriul Republicii Moldova mărfuri de larg consum (haine, cafea, ceai, maioneză, condimente), indicate în anexa nr. 1 a procesului-verbal privind efectuarea controlului de către echipa mobilă nr. 44 din 03.08.2017 care, conform raportului de evaluare nr. 28/31-11320 din 04.08.2017 a Secției reglementări tarifare și netarifare a Biroului vamal Nord, au fost evaluate la suma de 272.029 lei, mărfurile fiind transportate în mijlocul de transport indicat supra.

La 03 august 2017, orele 05.50, automobilul „Mercedes 313CDI”, n.î. XXXXXX, a fost stopat de către echipele mobile ale Serviciului Vamal în

apropierea mun. Bălți, pe traseul M14 și ulterior, efectuând controlul mijlocului de transport, s-a depistat marfa de larg consum nedeclarată.

Instanța a reținut că inculpații au recunoscut integral faptele indicate în rechizitoriu și vinovăția, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, că aceste probe le-au confirmat integral vinovăția, iar acțiunile lor urmează a fi încadrate în baza art. 42 alin. (2), (3), 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpații au săvârșit o infracțiune gravă, dar nu au antecedente penale, se caracterizează pozitiv, au la întreținere copii minori, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, în calitate de circumstanțe atenuante fiind reținute căința sinceră și recunoașterea vinovăției, concluzionând că reeducarea și corectarea lor este posibilă fără izolare de societate, stabilindu-le o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și 90 Cod penal.

Totodată, instanța a statuat că procurorul a solicitat confiscarea bunurilor de contrabandă în folosul statului. Deoarece mijlocul de transport „Mercedes 313 CDI”, n.î. XXXXXX, aparține altei persoane, din contul inculpaților să fie încasată contravaloarea acestuia.

La confiscarea automobilului „Mercedes 313 CDI” urmează de a stabili dacă există un raport de proporționalitate între măsura aplicată de către autoritățile statului pentru realizarea interesului general și protecția acordată individului, în temeiul art. 1 al Protocolului adiționat nr. 1 al CEDO.

Or, CtEDO a statuat că simpla faptă de încălcare a legislației vamale nu este suficientă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de a stabili dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (*Hotărârea CtEDO din 06.11.2008 în cazul Ismailov vs. Federația Rusă*).

Astfel, inculpații anterior nu au fost trași la răspundere pentru încălcări similare, iar acuzarea nu a pus la îndoială afirmația lor că faptele comise nu sunt o activitate obișnuită și producătoare de venituri pentru ei.

Mai mult, automobilul confiscat a fost dobândit din mijloace legale și aparține unei alte persoane, care nu este implicată în săvârșirea infracțiunii. Deși a fost utilizat pentru transportarea produselor prin contrabandă, automobilul nu a fost special adaptat, nefiind predestinat pentru o astfel de activitate.

În același timp, în condițiile în care inculpaților le va fi aplicată o sancțiune sub formă de privare de libertate și confiscare a bunurilor de contrabandă în sumă totală de 272.029,81 lei, confiscarea mijlocului de transport „Mercedes 313 CDI” nu poate fi apreciată ca fiind una compensatorie pentru stat, interesele căruia sunt deja asigurate prin aplicarea pedepsei cu închisoare și confiscarea mărfii de contrabandă, ci doar ca o măsură de pedeapsă suplimentară care în împrejurările constatate, și anume: săvârșirea pentru prima oară a infracțiunii, neadaptarea specială a mijlocului de transport pentru o activitate ilicită, nu este proporțională cu gravitatea faptei comise.

Deci, măsura de confiscare a contravalorii automobilului „Mercedes 313 CDI”, în raport cu gravitatea faptei, nu este proporțională cu protecția deosebită acordată dreptului de proprietate în baza art. 46 al Constituției.

3. Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, oficiul Nord, Igor Rusnac, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Vazhynskyi Serhii să fie condamnat la 3 ani închisoare, iar Vazhinskiy Alexey la 2 ani închisoare, cu executare, cu dispunerea confiscării în folosul statului a contravalorii microbuzului „Mercedes”, n.î. XXXXX, în sumă de 204.792 lei, mijlocul de transport urmând a fi restituit proprietarului, conform certificatului de înmatriculare.

Apelantul a invocat că nu este justificată aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpați. Instanța de fond a omis faptul că ei, până la ședința de judecată nu au recunoscut vina, prin depozițiile făcute încercând să inducă în eroare organul de urmărire penală, intenționând să ascundă acțiunile ilegale ale angajaților Serviciului Vamal și altor persoane implicate în actul de contrabandă.

Or, scopul legii penale nu este doar reeducarea condamnatului, ci și prevenirea comiterii de noi infracțiuni din partea altor persoane, pedeapsa cu închisoarea cu executare urmând să producă efecte pozitive asupra întregii societăți.

Instanța de fond neîntemeiat a respins cererea acuzării de aplicare a prevederilor art. 106 Cod penal.

Potrivit art. 106 alin. (2) Cod penal, sunt supuse confiscării speciale bunurile: utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri ...etc., (3) dacă bunurile menționate aparțin unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării, se confiscă contravaloarea acestora.

Astfel, proprietarul mijlocului de transport „Mercedes 313 CDI”, n.î. XXXXXX, este tatăl inculpaților care, fiind audiat în calitate de martor, a confirmat acest fapt și a indicat că nu cunoștea că mijlocul de transport, care îi aparține, este implicat în acte de contrabandă.

Totodată, inculpatul Vazhynskyi S. a comunicat că „...*el special a confecționat astfel ușa laterală a microbuzul, ca s-o poată scoate din balamale fără a atinge sigiliul...*” prin ce se demonstrează că acest mijloc de transport a fost special amenajat și modificat pentru comiterea infracțiunii de contrabandă.

Afirmația instanței că confiscarea contravalorii mijlocului de transport „Mercedes 313 CDI”, n.î. XXXXX, este disproporțională în raport cu circumstanțele cauzei, este nefondată or, această măsură este prevăzută de lege și urmărește un scop legitim, iar prin faptul că inculpatul a modificat ușa laterală, se demonstrează că acesta este predestinat pentru trecerea permanentă peste frontiera vamală a bunurilor nedeclarate, pentru obținerea venitului de către inculpați, adaptarea mijlocului de transport, prealabil faptei în vederea săvârșirii infracțiunii, reprezentând în sine un instrument de săvârșire a infracțiunii de contrabandă.

Or, eliminarea riscurilor constatate pot fi obținute prin confiscarea contravalorii mijlocului de transport „Mercedes 313 CDI”, n.î. XXXXXX,

această acțiune fiind efectuată în apărarea intereselor societății care prevalează asupra interesului individual al persoanei, iar confiscarea contravalorii ca procedeu legal urmărește scopul prevenirii săvârșirii unor fapte delictuale.

Conform raportului de evaluare, valoarea medie de comercializare pe piață a unui mijloc de transport de model „Mercedes 313 CDI” constituie circa 204.792 lei.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2018, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond, just constatând ca fiind dovedită fapta penală comisă de inculpați, le-a stabilit o pedeapsă în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, în limitele sancțiunii articolului incriminat, aceasta fiind adecvată faptei comise, respectate fiind și prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

La fel, este legală și întemeiată poziția instanței de fond în latura aplicării prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpați.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptați încrederea ce i s-a acordat.

Prin urmare, reieșind din gradul de pericol social al faptei comise, personalitatea inculpaților, care sunt la prima abatere penală, recunoașterea faptei și căința sinceră a acestora, faptul că aceștia au la întreținere copii minori, instanța de fond justificat a conchis că corectarea și educarea lor este posibilă fără izolare de societate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Argumentele acușării invocate în susținerea aplicării prevederilor art. 106 Cod penal și dispunerea confiscării în folosul statului a contravalorii microbuzului „Mercedes 313 CDI”, n.î. XXXXX, care conform raportului de evaluare, constituie 204.792 lei, acesta urmând a fi restituit proprietarului, sunt irelevante or, instanța de fond just a stabilit că automobilul a fost dobândit din mijloace legale și aparține unei alte persoane, care nu este implicată în săvârșirea infracțiunii. Deși a fost utilizat pentru transportarea produselor prin contrabandă, el nu a fost special adaptat, nefiind confirmat că acesta era predestinat unei astfel de activități și că prin această măsură de confiscare, autoritățile ar urmări scopul de a contracara activitatea ilicită ulterioară a inculpaților.

Potrivit art. 46 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, averea dobândită licit nu poate fi confiscată, în afară de bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni.

Totodată, practica CtEDO statuează că simpla faptă de încălcare a legislației vamale nu este suficientă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de a

stabili dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (*Hotărârea CtEDO din 06.11.2008 în cazul Ismailov vs. Federația Rusă*).

Deci, nu au fost constatate temeieri de a considera pedeapsa aplicată inculpaților ca fiind una blândă, iar argumentele invocate în apelul declarat nu constituie motiv de agravare a pedepsei aplicate acestora.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că instanțele incorect au aplicat prevederile art. 90 Cod penal în privința inculpaților, ignorând faptul că până la ședința de judecată ei nu au recunoscut vina, iar prin depozițiile făcute au încercat să inducă în eroare organul de urmărire penală, intenționând să ascundă acțiunile ilegale ale angajaților Serviciului Vamal și a altor persoane implicate în actul de contrabandă.

Or, scopul legii penale nu este doar reeducarea condamnatului, ci și prevenirea comiterii de noi infracțiuni din partea altor persoane, pedeapsa cu închisoare cu executare urmând să producă efecte pozitive asupra întregii societăți, iar prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpaților nu a fost atins scopul pedepsei prevăzute de legiuitor.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța numai motivat poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, cu concluzia că acesta poate fi corectat fără executarea reală a pedepsei cu închisoare. Însă, instanța de fond, nu a indicat motivele suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpaților.

Totodată, instanțele de fond și de apel, nejustificat și neargumentat au conchis referitor la neaplicarea prevederile art. 106 Cod penal - confiscarea specială.

Astfel, proprietarul mijlocului de transport „Mercedes 313 CDI”, n.î. XXXXXX, este tatăl inculpaților care, fiind audiat în calitate de martor, a confirmat acest fapt și a indicat că nu cunoștea că mijlocul de transport, care îi aparține, este implicat în acte de contrabandă.

Totodată, inculpatul Vazhynskyi S. a comunicat că „...*el special a confecționat astfel ușa laterală a microbuzul, ca s-o poată scoate din balamale fără a atinge sigiliul...*” prin ce se demonstrează că acest mijloc de transport a fost special amenajat și modificat pentru comiterea infracțiunii de contrabandă.

Afirmația instanței de fond că confiscarea contravalorii mijlocului de transport „Mercedes 313 CDI”, n.î. XXXXXX, este disproporțională în raport cu circumstanțele cauzei, este nefondată or, această măsură este prevăzută de lege și urmărește un scop legitim, iar faptul că inculpatul a modificat ușa laterală, demonstrează că acesta este predestinat pentru trecerea permanentă peste frontiera vamală a bunurilor nedeclarate, pentru obținerea venitului de către inculpați, adaptarea mijlocului de transport, prealabil faptei în vederea săvârșirii infracțiunii, reprezentând în sine un instrument de săvârșire a infracțiunii de contrabandă.

Or, eliminarea riscurilor constatate pot fi obținute prin confiscarea contravalorii mijlocului de transport „Mercedes 313 CDI”, n.î. XXXXXX, această acțiune fiind efectuată în apărarea intereselor societății care prevalează

asupra interesului individual al persoanei, iar confiscarea contravalorii ca procedeu legal urmărește scopul prevenirii săvârșirii unor fapte delictuale.

Conform raportului de evaluare, valoarea medie de comercializare pe piață a unui mijloc de transport de model „Mercedes 313 CDI” constituie circa – 204.792 lei.

Instanța de apel nu s-a expus asupra acestor motive invocate în apelul acuzării, iar erorile comise de instanța de fond au fost menținute de instanța de apel care, potrivit pct. 14 alin. (3) din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005, era obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate de apelant. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpaților, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont că inculpații au săvârșit o infracțiune gravă, dar nu au antecedente penale, sunt caracterizați pozitiv, au la întreținere copii minori, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu au fost stabilite circumstanțe agravante, cele atenuante fiind căința sinceră și recunoașterea vinovăției, cât și de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului

pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. La stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, (*pct. 2. - 4. din decizie*).

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, instanțele de fond și de apel corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept referitor la neconfiscarea contravalorii mijlocului de transport utilizat la săvârșirea infracțiunii de contrabandă or, soluția adoptată coroborează cu jurisprudența națională și a CtEDO.

Astfel, conform prevederilor art. 17 al Declarației Universale a Drepturilor Omului, art. 1 al Protocolului adițional nr. 1 al CEDO, art. 46 al Constituției Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la proprietate, nimeni nu va fi lipsit în mod arbitrar de proprietatea sa. Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile legii. Avera dobândită licit nu poate fi confiscată, iar bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

Dat fiind că inculpaților li s-a aplicat o sancțiune sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei pentru o perioadă de probațiune și cu confiscarea bunurilor de contrabandă în sumă totală de 272.029,81 lei, confiscarea contravalorii mijlocului de transport „Mercedes 313 CDI”, care se află în proprietatea privată a altei persoane, neimplicată în actul de contrabandă, nu ar fi proporțională cu gravitatea faptei comise.

În acest sens, este relevantă și jurisprudența CtEDO, potrivit căreia, simpla faptă de încălcare a legislației nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (*cauza Ismaylov vs F.Rusă din 06.11.2008*). Confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului statului, dar ca o măsură de siguranță și de pedepsire a inculpatului pentru comiterea infracțiunii incriminate, la care instanțele trebuie să țină seama că acesta să nu fie vădit disproporțională față de natura și

gravitatea faptei, raportat cu bunul supus confiscării (*cauza Bendenoun vs Franța din 24.02.1994*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

La fel, se observă că recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei aplicate inculpaților și neconfiscării contravalorii mijlocului de transport pe motivul neproporționalității măsurii respective (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod evident, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că instanțele au aplicat inculpaților pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 16 noiembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2018, în privința inculpaților Vazhinskiy Alexey și Vazhynskyi Serhii, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 august 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan